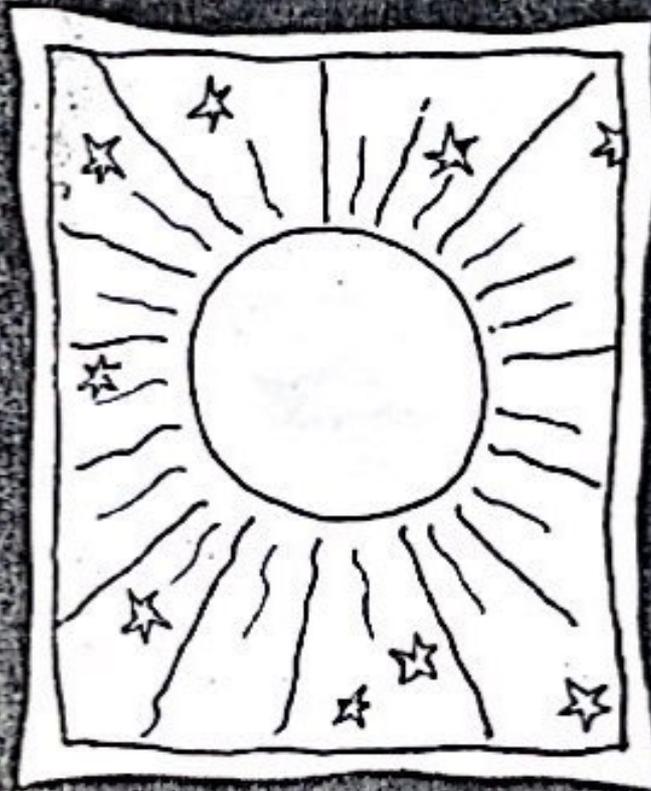

ഹിന്ദു മത ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ
മുഹമ്മദ് നബി

മിർസാ മഅ്സൂംബെഗ്

1

ഹിന്ദു മത ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ മുഹമ്മദ് നബി

വേദവ്യാസ മഹർഷിയുടെ പ്രവചനങ്ങൾ

മിർസാ മൗസുംബെഗ് ബി. എ.

വിവർത്തനം

വി. ആർ. ചന്ദ്രശേഖരൻ ബി. എ.

പ്രസാധകർ:

കേരള അഹ്മദിയ്യാ മുസ്‌ലിം സന്ദേഹ് കമ്മിറ്റി
മുന്തലക്കുളം, കോഴിക്കോട്-673 001

**HINDUMATHA GRANDHANGALILE
MUHAMMAD NABI**

Malayalam

Author:

MIRZA MAZOOM BAIG B. A.

Translation

V. R. Chandrashekharan B. A.

Printed at:

**Nusrath Printing Press,
Kannur—670 001**

Published by:

**KERALA AHMADIYYA MUSLIM STATE COMMITTEE
Kozhikode—673 001**

First Edition: August 1957, Copies 1000
Second : January 1980 „ 2000
Third : November 1985 „ 2000
Forth : December 1992 „ 3000

Price Rs. 2-00

പ്രസ്താവന

ജനാബ് മിർസാ മഅ്സൂംബേഗ് സാഹിബ് ഇസ്ലാമിൽ റിവ്യൂ' എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മാസികയിൽ എഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തിന്റെ വിവർത്തനമാണ് 'ഹിന്ദു മതഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ മുഹമ്മദ് നബി' എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഈ ലഘുകൃതി. അഹ്മദിയ്യാ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മലയാളമുഖപത്രമായ 'സത്യഭൂത'നിൽ (1940 ജനുവരി ലക്കം) പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ശ്രീ. വി. ആർ. ചന്ദ്രശേഖരൻ തയ്യാറാക്കിയ ഈ വിവർത്തനം 1957, 1980, 1985 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ ഇതിന്റെ ഒന്നും രണ്ടും മൂന്നും എഡിഷനുകൾ പുറത്തിറങ്ങുകയുണ്ടായി. ഇപ്പോൾ നാലാമത്തെ എഡിഷൻ, ഒരു പ്രമുഖ അഹ്മദി ആയിരുന്ന പരേതനായ ഏഴോത്തെ ജനാബ് കെ. എം. ആലി സാഹിബിന്റെ പാവന സ്മരണക്ക് ഞങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുകയാണ്.

പ്രാചീന ഭാരതത്തിലെ ദിവ്യാത്മാക്കളിൽ ഒരാളായ മഹർഷി വ്യാസൻ, തന്റെ 'ഭവിഷ്യൽ പുരാണം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പ്രവചനങ്ങളിൽ റ

4

iv

സൂൽതിരുമേനിയെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഭാഗമാണ് ഈ കൃതിയിലെ ഉള്ളടക്കം.

ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം മുഖേന ഹൈന്ദവ സഹോദരന്മാർക്ക് മുഹമ്മദ് നബി (സ:അ) യുടെ സത്യത്തിലുള്ള വിശ്വാസാദരം സംജാതമാകയും മുസ്ലിംകൾക്കു ഭാരതത്തിൽ അവതരിച്ച ദിവ്യുത്തമാക്കളുടെ നേരെ ബഹുമാനാനുഭവങ്ങളുണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ എന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന.

കോഴിക്കോട്

20_12_'92

പ്രസാദകൻമാർ

ഹിന്ദുമതഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ മുഹമ്മദ് നബി വേദവ്യാസമഹർഷിയുടെ പ്രവചനങ്ങൾ.

ഹിന്ദുക്കളുടെ പാവനമായ പുരാതനഗ്രന്ഥങ്ങൾ വേദങ്ങൾ, ഉപനിഷത്തുകൾ, പുരാണങ്ങൾ എന്നീ മൂന്നിനങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'ബ്രാഹ്മണഗ്രന്ഥം' അതായതു വേദങ്ങളുടെ മൂലതത്വങ്ങളെ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രശംസാസ്വരൂപ നിരൂപണങ്ങൾ അടക്കമുള്ള ഈ പരിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാംതന്നെ 'ശ്രുതികൾ' അഥവാ 'ദൈവീകഗ്രന്ഥങ്ങൾ' എന്നാണ് ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. നാം ഇന്നറിയുന്ന വേദങ്ങൾ നാലെണ്ണമാണ്. അവ ഋഗ്വേദം, യജുർവേദം, സാമവേദം, അഥർവ്വണവേദം എന്നിവയാണ്. ഇതിൽ ഋഗ്വേദം ഏറ്റവും പുരാതനവും അഥർവ്വണവേദം താരതമ്യേന പിൻക്കാലത്തുണ്ടായതുമാണ്. അഥർവ്വണവേദം എന്നു ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു പേരുണ്ടാകുവാൻ ഇടയായതു അതിന്റെ പ്രതിപാദ്യവിഷയത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽനിന്നല്ല. നമുക്കു ആലോചനയെത്താൻകൂടി കഴിയാത്തത്ര പുരാതനകാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന അഥർവ്വൻ എന്ന ഒരു ദിവ്യപുരുഷനിൽനിന്നാണ് ഈ പേർ ഉണ്ടായതെന്നറിയുന്നു. വ

റാണിയെ ഒന്നാമതായുരച്ചുണ്ടാക്കിയ പുരോഹിതനായിട്ടാണ് ഈ മഹാനെ ഋഗ്വേദത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. വേദങ്ങൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് പ്രായേണ ഏറ്റവും ദുർഗ്രാഹ്യമായ കട്ടിയേറിയ ഭാഷയിലാകകൊണ്ട് അവ വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയെന്നതു തീർച്ചയായും എളുപ്പമായ കാര്യമല്ല. ഗുരുകുല (ഹരിദാശ)ത്തിലെ നിവാസികളെപ്പോലെ ഈ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അപാരവും അനന്യസാധാരണവുമായ പാണ്ഡിത്യവും പരിചയവും നേടി തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം പ്രമാണമെന്നോണം സ്വീകരിച്ചു ബഹുമാനിക്കുവാൻമാത്രം പ്രശസ്തൻമാരായ മഹത്തുക്കൾകൂടി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്, പരിപാവനവും ദൈവികവുമായ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശരിയായി ഗ്രഹിച്ചു അതിന്റെ സ്വാഭാസ്യങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുവാൻ ഒരാൾക്കു തന്റെ ആയുഷ്കാലത്തിലെ ചുരുങ്ങിയത് 30 വർഷത്തെ നിരന്തരജഗീരമപ്രയത്നംകൊണ്ടേ സാദ്ധ്യമാവൂ എന്നാണ്. എന്നാലും ഹിന്ദുക്കളെ സംബന്ധിച്ചെടുത്തോളം ഈ വേദങ്ങൾ അവരുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങളാണെന്നതിന് തർക്കമില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല ഹിന്ദുമതവിശ്വാസങ്ങളുടെ അസംമിവാദവും വേദങ്ങളിൽ തന്നെയാണ് കെട്ടിപ്പിടുത്തിട്ടുള്ളത്.

മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ സ്വഭാവനിരീക്ഷണത്തിൽ ഉറപ്പുപരിശ്രമിക്കുന്ന ഹിന്ദുക്കളുടെ പുരാതന വേദാന്തങ്ങളെയാണു 'ഉപനിഷത്തുകൾ' പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. ഒരുത്തന്റെ ആത്മാവിനെയും 'ബ്രഹ്മം' എന്നറിയുന്ന പരമാത്മാവിനെയുംപറ്റി ഗവേ

ഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനുപുറമെ ഈ രണ്ടുതരത്തിലുള്ള ആത്മാവിനെയും തമ്മിൽ ഐക്യപ്പെടുത്തുന്ന ആബന്ധത്തെയും അവ ആരായുന്നു. രാജാറാം മോഹനറോയി തുടങ്ങിയ ഭഗവായ പണ്ഡിതന്മാരുടെ അനുമാനത്തിൽ ഉപനിഷത്തുകൾ വാസ്തവത്തിൽ വേദങ്ങളെക്കാളും ഉപരിയായ ഒരു സ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്നുണ്ട്.

ഉപനിഷത്തുകളെ കഴിച്ചാൽപിന്നെ പ്രാധാന്യത്തിലും പരിശുദ്ധ്യതയിലും അടുത്ത സ്ഥാനം പുരാണങ്ങൾക്കാണ്. എളുപ്പം വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കാമെന്ന ഒരു വ്യത്യാസം അവയ്ക്കു വേദങ്ങളുമായിട്ടുണ്ട്. സന്തോഷത്തോടും സംതൃപ്തിയോടുകൂടി ഇവ നിത്യപാരായണം ചെയ്യുന്ന ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ ഇവയ്ക്കു വളരെ പ്രാധാന്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹൈന്ദവമതാനുയായികളിൽ പുരാണവീരന്മാരെയും ദൈവജ്ഞരായ പുണ്യാത്മാക്കളെയും പൂർവ്വിക ആര്യവംശങ്ങളെയും എന്നുവേണ്ട, ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയേയും സംഹാരത്തെയും കുറിച്ചുകൂടി അവ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ബ്രാഹ്മണപുരാണം, ഭഗവദ്പുരാണം, ഭവിഷ്യൽപുരാണം തുടങ്ങി 18 ദീർഘഗ്രന്ഥങ്ങളായി ഈ പരിശുദ്ധ സാഹിത്യത്തെ രചിച്ചതു പ്രസിദ്ധ്യോഗിയും ദീർഘദർശിയുമായ വ്യാസമഹർഷിയാണ്. ഹിന്ദുക്കളിൽ ഒരു വമ്പിച്ച ഭൂരിപക്ഷം ഇന്നും വിശ്വസിച്ചു വരുന്നതു പുരാണങ്ങൾ വേദങ്ങളെക്കാൾ പുരാതനമല്ലെങ്കിൽകൂടി വേദങ്ങൾക്കൊപ്പം പഴക്കമുള്ളതു വേദങ്ങളെപ്പോലെ തുല്യനിലയിൽ ഇന്നും നിലനിന്നുവരുന്നതുമാണെന്നാണ്, ഈ വസ്തുതയ്ക്കു പരിശു

ഭയവേദങ്ങൾതന്നെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതും സമ്മതിക്കുന്നതുമാണ്.

മഹർഷി വ്യാസൻ അനൽപമായ ഗ്രഹണശക്തിയും അഗാധതത്വങ്ങളെ ആരാഞ്ഞറിയുന്നതിൽ അഭിതീയനുമായിരുന്നുവെന്ന വസതുത വിസ്മരിക്കത്തക്കതല്ല. ഉറച്ച പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ച ഒരു മഹാനംകൂടിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘകാലത്തെ ജീവകാരുണ്യപ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് വിഷയക്രമമനുസരിച്ച് തർത്തിരിച്ച് ശരിപ്പെടുത്തിയ രൂപത്തിൽ ഇന്നു നമുക്ക് വേദങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഗീതയും മഹാഭാരതവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തിയേറിയ പേർത്തുമ്പിൽ നിന്നും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവയാണ്. വേദാന്തം അഥവാ ഹിന്ദുമത വേദാന്തം എന്ന മറ്റൊരു വിപുല ഗ്രന്ഥവും കൂടി അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ പരിശ്രമം മുൻപറഞ്ഞ 18 പുരാണ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്നെയാണ്. ഇതിലുൾപ്പെട്ട വേദിഷ്യൽ പുരാണങ്ങളിലാണ് മൂഹമ്മദ്നബിയെന്ന ലോകൈകവന്ദ്യനായ ദൈവദൂതന്റെ ആഗമനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള 'സുവിശേഷം' അടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. ഈ ലേഖനത്തിൽ ആ പൗരാണികപ്രവചനങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുവാനാണ് ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

വേദിഷ്യൽപുരാണമെന്ന വാക്യത്തിന്റെ ശരിയായ സാരം ഭാവിയിൽ വരാനിരിക്കുന്ന സംഗതികളെ സംബന്ധിച്ച വർത്തമാനങ്ങൾ എന്നാണ്. ഈ പേർ വരാനുണ്ടായ സംഗതി ഭാവിയിൽ ഉണ്ടാകാനിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യാസമഹർഷിയുടെ

രത്നപ്രവചനം അതിലടങ്ങിയിരിക്കുകൊണ്ടാണ്. ഹിന്ദുക്കളുടെ വിശ്വാസത്തിൽ ഈ ഗ്രന്ഥവും പരിശുദ്ധ വേദങ്ങളെപ്പോലെത്തന്നെ ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഒരു പ്രത്യക്ഷ വെളിപാട് (Revelation) ആണ്. വ്യാസമഹർഷി അതിനെ പകർത്തി ഒരു ഗ്രന്ഥമാക്കിയെന്നു മാത്രം; ശരിയായ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് പരബ്രഹ്മമുർത്തിയായ സാക്ഷാൽ ദൈവംതന്നെയാണ്.

അതിൽ 3-ാം പുസ്തകം 3-ാം അദ്ധ്യായം 3-ാം സൂത്രം 5 മുതൽ 8 വരെ വരികളിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു.

പുനസ്തമിന്നന്തർ ഏഷ്ഠാചാര്യേണ സമന്വൃതഃ
 മഹാമദ-ഇതിവ്യാതഃ ശിഷ്യാ ശാഖാ സമന്വൃതം.
 നൃപാശ്ചേവ മഹാദേവ മരു സ്ഥല നിവാസിനം
 ഗംഗാജലൈശ്ച സംസ്താപ്യം പഞ്ചഗവ്യ സമന്വൃതം
 ചംഭനാദി ഭരിദ്യർ ച്യതുഷ്ടവമന സംഹാരം
 ഭോജരാജ ഉപാചഃ നമസ്തു ഗിരിജാനാഥാ
 മരുസ്ഥലനിവാസിനം
 ത്രിപുരാ സുരനാശായ-ബഹുമായാ പ്രവർത്തിനം
 ഏഹൈ ഗൃപ്തായ ശുദ്ധായ സച്ചിദാനന്ദ രൂപിണേ
 ത്വം മാഹി കീങ്കരം വിധി ശരണാത്ഥമപാഗതം.

“ഒരു വിദേശത്തിൽനിന്നു ഒരു അദ്ധ്യായംകൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുചരൻമാരോടുകൂടി ഇവിടെ വരുന്നതായിരിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെപേര് മുഹമ്മദ് (മഹമ്മദ്) എന്നായിരിക്കും. ദൈവദൂതസദൃശനായ ഈ അർബിയെ രാജാവു ഗംഗാജലത്തിലും മറ്റന്യൂതരം ശുദ്ധീകരണജല (പഞ്ചഗവ്യം)ത്തിലും സ്നാനം ചെയ്യിച്ചു

കേതിവിശ്വാസസമന്വൃതം പുജിച്ച ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കും. 'അല്ലയോ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ അഭിമാന സ്തംഭമായി മരുഭൂമിയിൽ പിറന്ന മഹാനുഭാവ! ദുഷ്ടനിഗ്രഹണത്തിനുള്ള ദിവ്യശക്തിയുടെ മാഹാത്മ്യത്താൽ ശത്രുപീഡകളിൽനിന്നും രക്ഷപ്രാപിച്ച പരാശക്തിയുടെ പ്രത്യക്ഷലക്ഷ്യമായി പരിലസിക്കുന്ന പുണ്യാത്മാവെ! അങ്ങയുടെ പാദപരങ്ങളിൽ അടിപണിയുന്ന ഈയുള്ളവനെ അങ്ങന്നു ഒരടിമയായി സ്വീകരിച്ചനുഗ്രഹിച്ചാലും'.

പരിശുദ്ധ നബിയെ സംബന്ധിച്ച പ്രവചനങ്ങളെക്കുറിച്ച വ്യാസമഹർഷിയുടെ ഗീതങ്ങളെ ഇപ്രകാരം സംഗ്രഹിക്കാം.

1. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ മുഹമ്മദ് എന്നായിരിക്കും.
2. അദ്ദേഹം മരുഭൂമിയിൽ നിവസിക്കുന്നവനായിരിക്കും.
3. അദ്ദേഹത്തിന് ഭക്തന്മാരായ മിത്രങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും.
4. അദ്ദേഹം സർവ്വവിധ പാപമോചനങ്ങളും സിദ്ധിച്ച ഒരു ദൈവദൂതനായിരിക്കും.
5. ഭാരതത്തിലെ രാജാവ് അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കും.
6. അദ്ദേഹം ശത്രുബാധയിൽനിന്നും അതുഭൂതകരമായ രീതിയിൽ രക്ഷ പ്രാപിക്കും.

7. അദ്ദേഹത്തിന് ഭൃഷ്ടനിഗ്രഹണം സാധിക്കും. അതായതു സർവ്വവിധ ഭൃഷ്ടങ്ങളെയും അദ്ദേഹം ദൂരികരിക്കും.

8. അദ്ദേഹം പരാശക്തിയുടെ ഒരു പരിശുദ്ധമാതൃകയായിരിക്കും.

9. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ അഭിമാനസ്തംഭമായിരിക്കും.

10. ഈ മുഹമ്മദിന്റെ മുമ്പിൽ മഹർഷി മുട്ടുകുത്തി നമസ്കരിക്കും.

ഒരു സംശയത്തിന്റെ ലാഞ്ഛനകളുടെ ഇടയിലൂടെ സുദൃഢവും സുവ്യക്തവുമായ ഒരു പ്രവചനമാണിത്. എന്നിട്ടും ചില 'അവിശ്വാസികൾ' ഇതിനെ എതിർക്കുന്നു. ഈ പ്രവചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രാജാവ്, ശാലിവാഹന രാജന്റെ കാലശേഷം പത്താം തലമുറയിൽ ജാതനായ ഭോജരാജാവാണെന്നാണവർ പറയുന്നത്. അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നതു ക്രിസ്താബ്ദം 11-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അതായത് പരിശുദ്ധ നബിയുടെ കാലം കഴിഞ്ഞു 500 സംവത്സരങ്ങൾക്കു ശേഷമാണ്. അതുകൊണ്ട്തന്നെ ഒരിക്കലും ഈ വാദം ശരിയാവുന്നതല്ല. ഇനി വ്യക്തവും സൂക്ഷ്മവുമായി നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം ഭോജൻ എന്നത് ഒരു വ്യക്തിയുടെ പേരല്ലെന്നതാണ്, ഈജിപ്തിലെ രാജാക്കന്മാരെ ഫറോ (Pharaoh) എന്നും റോമാചക്രവർത്തിമാരെ സീസർ (Cesar) എന്നും വിളിച്ചുവരുന്നതു പോലെ ഹിന്ദുസ്ഥാനിലെ എല്ലാ രാജാക്കന്മാരെയും പ്രായേണ വിളിച്ചു

വന്നിരുന്ന ഒരു പൊതുനാമധേയമായിട്ടാണ് ഓജപദം കൊണ്ടുദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു. വിശ്രൂതനായ ഓജരാജാവിന് മുസ്തന്നെ നിരവധി ഓജൻമാർ ഇന്ത്യയെ വാണിരുന്ന. ഒരു വിശിഷ്ട പ്രചോദനഗ്രന്ഥമെന്നു നിർദ്ദിവാദം സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള "ഐതരേയബ്രഹ്മസ്മിതി"യിലും ഇസ്മിലാമിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനു ഏതായാ മുസ്തജീവിച്ചിരുന്ന സുപ്രസിദ്ധ വൈയാകരണനായ പാണിനിമുഖെ കൃതികളിലും ഓജരാജാക്കൻമാരെയും അവരുടെ പിൻഗാമികളേയും അവരുടെ തലസ്ഥാനനഗരങ്ങളേയും മറ്റും പറ്റി പ്രതിപാദിച്ച കാണുന്നുണ്ട്.

മുഹമ്മദ് നബിയെ ഗംഗാജലത്താലും പഞ്ചഗവ്യത്താലും ശുദ്ധീകരിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് ചില സംഗതികൾ പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. ഋഷി ഈ ഭാഗങ്ങളെ വിവരിക്കുമ്പോൾ നടന്നതായ ഒരു യഥാർത്ഥ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചല്ല, പ്രത്യുത ഏതായാ വിദ്യുരമായ ഒരു ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കുകയാവുന്ന സംഗതിയെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്ഞാനദൃഷ്ടിയിൽ വെളിപ്പെട്ടത് പ്രകാരം പ്രവചിക്കുകയാണുണ്ടായതെന്ന പരമാർത്ഥം ഞാൻ വിസ്മരിക്കരുത്. മുഹമ്മദ് പാപമോചനം സിദ്ധിച്ച പരിശുദ്ധനായിരിക്കുമെന്നു അതിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 'ജോർഡാൻ' (Jordan) നദീജലം കൃത്യം അന്യോന്യം കൈന്നപോലെ ഗംഗാജലവും പഞ്ചഗവ്യവും ഹൈന്ദവവിശ്വാസത്തിന്നനുസരിച്ച ശുദ്ധീകരണവസ്തുക്കളാണ്.

10 മുതൽ 27വരെ പദ്യങ്ങളിൽ മുഹമ്മദ് ഈ സംഗതികളെ പിന്നെയും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നതു നോക്കുക. ഇതിൽ വ്യാസമുഹമ്മദ് ദൂജാതനാകാനിരിക്കുന്ന

മുഹമ്മദ് നബിയുടെ വളരെയധികം പ്രത്യക്ഷ അടയാളങ്ങളെ വീണ്ടും വിവരിക്കുന്നു:—

“സുപ്രസിദ്ധമായ അറബിരാജ്യം മുഖൻമാരായ അക്രമികളുടെ ദുർവൃത്തികളാൽ ആര്യധർമ്മം അധഃപതിച്ചു. വിവിധങ്ങളായ അഴിമതികളുടെയും അക്രമങ്ങളുടെയും വിളനിലമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സ്മരിക്കപ്പെട്ട ഒരു പിശാച് ശത്രുക്കളുടെ പ്രേരണയാൽ വീണ്ടും അവിടെ ആവിർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഈ ദുഷ്ടനിഗ്രഹണത്തിനു എന്നിൽ നിന്നും ആസാക്ഷാൽ പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ ചൈതന്യം ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ദിവ്യാവതാരമാണ് പരിശുദ്ധനായ മുഹമ്മദ്. മാനവസമുദായത്തിനു നഷ്ടപ്രായമായിട്ടുള്ള ആ സംസ്കാരവിശേഷത്തെ പുനരുദ്ധരിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ ബലശ്രദ്ധനായിരിക്കുകയാണ്. അല്ലയോ രാജാവേ! ആ അധഃപതിച്ച രാജ്യത്തേക്ക് അങ്ങു പോകേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. എന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ അങ്ങയെ ഇവിടെവെച്ചു തന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്”. ഒരു രാത്രി അതേ ദൈവദൂതൻ.....പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “അല്ലയോ രാജാവേ! അങ്ങയുടെ ആര്യധർമ്മം മറ്റൊരാൾക്കു മതതത്വങ്ങളുടേയും മുന്നണിയിൽ പ്രശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ ആ മഹാശക്തിയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു ഞാൻ (മുഹമ്മദ് നബി) മാംസഭുക്കുകളുടെ ഉറച്ച വിശ്വാസത്തെ സുദൃഢമാക്കുന്നതിനും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രയത്നിക്കുന്നതാണ്. എന്റെ അനുയായികൾ സുന്നത്ത് ചെയ്തിരിക്കണം. അവർ തലമുടിവളർത്തുന്നതല്ല. അവർ താടി വളർത്തണം. അവർ വിപ്ലവകാരികളും ജനങ്ങളോടു ഉച്ചത്തിൽ പ്രാർത്ഥി

ക്കാൻ ഉൽഘോഷിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കും. അവർ പന്നിയെ ഒഴിച്ചു മറ്റൊറ്റാ മൃഗങ്ങളെയും ഭക്ഷിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കാം. ശുദ്ധി വരുത്താൻ ദർഭ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു പകരം യുദ്ധം ചെയ്തു അവർ പരിശുദ്ധരാവും. മതത്തെ മലീനപ്പെടുത്തുന്നവരുമായി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവരാകയാൽ 'മുസൽമാൻമാർ' എന്ന പേരിനാൽ അവർ അറിയപ്പെടും. ഈ മാംസഭുക്കുകളുടെ മതത്തിന്റെ ആവിർഭാവം എന്നിൽനിന്നായിരിക്കും."

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഇസ്ലാംമതവിഭേദികളായ ചിലർ പുറപ്പെടുവിച്ച മറ്റൊരു വിപരീതാഭിപ്രായത്തെയും വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. ആര്യധർമ്മം മറ്റൊറ്റാ മതസിദ്ധാന്തങ്ങളേക്കാളും ഉപരിയായിട്ടുള്ള നിലക്ക് ഇവിടെ ഇസ്ലാംമതം പ്രചരിപ്പിക്കേണ്ടതായ ആവശ്യവും ഔചിത്യവും അവർക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ലത്രേ! എന്നാൽ കാലദേശാവസ്ഥകൾക്കും പരിതസ്ഥിതികൾക്കും ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായിരുന്ന ആര്യധർമ്മസിദ്ധാന്തങ്ങൾ സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ആദ്യമായി കൊണ്ടുവന്ന കാലത്ത് അന്ന് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന മറ്റൊറ്റാ മതങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രായോഗികവും അനുയോജ്യവും ആയിരുന്നുവെന്നുള്ള വസ്തുത ആരും തന്നെ വിസ്മയിക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ നാം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്ന കാലമായപ്പോഴേക്ക് ആ പരിശുദ്ധമതത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിത്തീർന്നുവെന്നാണ് നോക്കേണ്ടതു. മഹർഷിതന്നെ ഭവിഷ്യൽ പുരാണം 3-ാം പന്ത്രകം ഒന്നാം അദ്ധ്യായം 4-ാം സ്തോത്രം 21 മുതൽ 23 വരെ വരികളിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: - "കാശി തുടങ്ങിയ ഏഴ് പരിശുദ്ധനഗരങ്ങളിൽ ദേവപുത്രാധികാരപ്രമത്തതയും സാധുർദ്ദി"

നവം നിത്യസംഭവങ്ങളായിത്തീർന്നു. ഭാരതവണ്ഡം രാക്ഷസന്മാർ, ബില്ലൻമാർ തുടങ്ങിയ നികൃഷ്ടരുടെ കൃത്തരങ്ങായി മാറിക്കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ *മേച്ചരാജ്യത്തിൽ ഇസ്രായേലാമതാനായാകിലും മേച്ചയർമ്മാനുഷാനനിരതർ - ധീരൻമാരും, വിദ്യാസമ്പന്നരും, വിവേകികളും, കശാഗ്രബുദ്ധികളുമാണ്. എല്ലാവിധ സൽഗുണങ്ങളാലും, അവർ പരിപൂർണ്ണൻമാരായി പരിലസി കുമ്പോൾ ആത്യാവർത്തത്തിലെ സാധാരണ ജനത ഭർഗ്ഗമൂർത്തികളായി ഭൂമുഖത്തെ അലങ്കോലപ്പെടുത്തുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇസ്രായേലാമതം ഇന്ത്യയിലാകമാനം വിജയസ്തംഭം നാട്ടുട്ടെ, ഇത് ധരിച്ചുകൊണ്ടു സൽസ്വഭാവികളെ സൽകർമ്മ നിരതരെ സാക്ഷാൽ പരബ്രഹ്മത്തെ ബഹിഷ്കരിപ്പിൻ."

മേലുദ്ധരിച്ച പദ്യങ്ങളിൽ 'ആര്യമെന്നും 'മേച്ച' മെന്നും ഉള്ള പദങ്ങൾ പല ദിക്കിലും ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. 'ആര്യാ' പദത്തെപ്പറ്റി നാം വേണ്ടത്ര മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മറ്റേ പദം നമുക്കത്ര സുപരിചിതമല്ല. ഈ പദം സാധാരണയായി ഉ

* ആത്യാവർത്തത്തിനു പറമെയുള്ള ദേശങ്ങളെ മേച്ചദേശങ്ങൾ എന്ന് ആര്യമതസ്ഥരല്ലാത്ത വിമതസ്ഥരെല്ലാം മേച്ചൻമാർ എന്നുമാണ് പണ്ടു വിളിച്ചു വരാറുള്ളത്. വ്യാസമഹർഷിയും മേച്ച ശബ്ദം കൊണ്ടുദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു ആയർത്ഥം മാത്രമാണ്. അല്ലാതെ, മലിനതം, പ്രാകൃതമായ നീപജാതിക്കാർ എന്നർത്ഥത്തിൽ അല്ല അദ്ദേഹം ആ പദം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. അങ്ങനെയുണ്ടെന്നതിലേക്ക് 'സുതസംഹിത'യിലെ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ശ്ലോകം സാക്ഷ്യമാണ്:—

പയോഗിക്കാൻ പ്രാകൃതരും കേവലം മലിനമായ നീ
ചജനതയെക്കുറിച്ച് വെറുപ്പോടെ പറയുന്നതിനാണ്.
എന്നാൽ വ്യാസമഹർഷി ഒരു സൽക്കർമ്മിയും കൂർമ്മ
ബുദ്ധിയും അദ്ധ്യാത്മിക സൗന്ദര്യബോധമുള്ളവനും
ദൈവത്തെ ബഹുമാനിക്കുകയും വണങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന
വനുമായ ഒരു വ്യക്തിയെയാണ്* 'മേച്ച' പദം കൊ
ണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്.

പാതൂർവ്വർണ്യ വ്യവസ്ഥാനം
യസ്മിന്നേശേന വിദ്യതേ
തഃ മേച്ച വിഷയഃ പ്രാഹു-
രാത്യാവർത്ത മതി പരഃ

അതായത് ബ്രാഹ്മണർ, ക്ഷത്രിയർ, വൈശ്യർ, ശൂദ്രർ
ഇങ്ങനെയുള്ള ജാതി നിയമത്തോടുകൂടാത്ത ദേശങ്ങളെ 'മേച്ച'
ദേശങ്ങൾ എന്ന് പറയുന്നു: മേച്ചദേശങ്ങളിൽ ചേരാത്തതായ
ദേശങ്ങളെ 'ആര്യാവർത്തം' എന്ന് പറയുന്നു. അപ്പോൾ, പ്ര
സ്തുത ദീർഘദർശനത്തിൽ 'മേച്ച' രാജ്യം എന്ന് 'മേച്ചധർമ്മം'
എന്നും പറഞ്ഞതിന്റെ വിവക്ഷിതം യഥാവിധി ആര്യാവർ
ത്തത്തിന് പുറമെയുള്ള രാജ്യം എന്നും 'വിജാതിയധർമ്മം' എന്ന്
മാത്രമാണെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. ('സത്യദൂതൻ പത്രാധിപർ')

പേജ് 9 ലെ ശ്ലോകത്തിനുശേഷം താഴെ ചേർന്ന ശ്ലോകം
കൂടി കാണുക.

ലിംഗമേദി ശിവാഹിനഃ ശൂശ്രൂധാരി സർവ്വവക്
ഉച്ചാലാപി സർവ്വവക്സിഭവീഷ്യതി ജനോ മമ
വിനാ കൗലം ചപശവസ്സേന്ധം ഭക്ഷ്യാമതാ മമ
മുസലേനൈവ സംസ്കാര കശൈരിവ ഭവീഷ്യതി.

(25 മുതൽ 27 വരെ ശ്ലോകങ്ങൾ)

About this booklet

This booklet entitled 'Hindu Matha-g. anthangalile Muhammad Nabi' (Prophet Muhammad in the Hindu scriptures) is an article originally published in English in Islamic Review, written by Mirza Ma'asoom Beg. This Malayalam version of the article was prepared by Sri. V. R. Chandrasekharan B. A. and published in The Sathyadoothan Magazine. —Publishers.